Publicat în Jurnalul Oficial L nr. 375 din 31-12-1985

Abrogat(ă) de Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 20 decembrie 1985

de coordonare a actelor cu putere de lege şi a actelor administrative privind anumite organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM)

(85/611/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂŢII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunităţii Economice Europene, în special art. 57 alin. (2),

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Parlamentului European ([2]),

având în vedere avizul Comitetului Economic şi ([3])

întrucât legislaţiile statelor membre în materie de organisme de plasament colectiv diferă considerabil de la un stat la altul, în special în ceea ce priveşte obligaţiile şi controalele la care le supun; întrucât aceste diferenţe determină perturbări ale condiţiilor de concurenţă între aceste organisme şi nu asigură deţinătorilor de unităţi o protecţie echivalentă;

întrucât o coordonare a legislaţiilor naţionale care reglementează organismele de plasament colectiv ar fi oportună pentru a apropia, la nivel comunitar, condiţiile de concurenţă dintre aceste organisme şi pentru a realiza o protecţie mai eficientă şi mai uniformă pentru deţinătorii de unităţi; întrucât o astfel de coordonare ar fi oportună pentru a facilita pentru organismele de plasament colectiv situate într-un stat membru comercializarea unităţilor lor pe teritoriul altor state membre;

întrucât realizarea acestor obiective facilitează eliminarea restricţiilor privind libera circulaţie, la nivel comunitar, a unităţilor organismelor de plasament colectiv şi întrucât această coordonare contribuie la crearea unei pieţe de capital europene;

întrucât, având în vedere obiectivele menţionate anterior, este de dorit să se stabilească, pentru organismele de plasament colectiv situate în statele membre, norme comune de bază privind autorizarea, controlul, structura şi activitatea lor şi informaţiile pe care acestea trebuie să le publice;

întrucât aplicarea acestor norme comune constituie o garanţie suficientă pentru a permite, sub rezerva dispoziţiilor aplicabile în materie de circulaţie a capitalului, organismelor de plasament colectiv situate într-un stat membru, să îşi comercializeze unităţile în celelalte state membre, fără ca acestea din urmă să poată supune respectivele organisme sau unităţile lor oricărei dispoziţii, altele decât cele care, în aceste state, nu intră sub incidenţa domeniilor reglementate de prezenta directivă; întrucât, dacă un organism de plasament colectiv îşi comercializează unităţile în alt stat membru decât cel în care se află situat, este totuşi oportun să se prevadă că trebuie să se ia orice măsură necesară pentru ca deţinătorii de unităţi din acest alt stat membru să poată să îşi exercite cu uşurinţă drepturile financiare aici şi să dispună de informaţiile necesare;

întrucât, într-o primă etapă, este necesar să se limiteze coordonarea legislaţiilor statelor membre cu organismele de plasament colectiv de alt tip decât "închise", care îşi oferă unităţile spre vânzare către public în Comunitate şi care au ca obiect de activitate unic investiţiile în valori mobiliare (acestea fiind mai ales valori mobiliare cotate la bursă în mod oficial sau pe pieţe reglementate de aceeaşi natură); întrucât reglementarea organismelor de plasament colectiv care nu intră sub incidenţa prezentei directive ridică diverse probleme care ar trebui rezolvate de alte dispoziţii şi, în consecinţă, aceste organisme vor face obiectul unei coordonări ulterioare; întrucât, până la o astfel de coordonare, orice stat membru poate stabili în special categoriile de organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) excluse din domeniul de aplicare a prezentei directive, având în vedere politica lor de plasament şi de

împrumut, precum şi normele specifice la care se supun aceste OPCVM-uri în desfăşurarea activităţii lor pe teritoriul său;

întrucât comercializarea liberă a unităţilor OPCVM-urilor autorizate să investească până la 100% din activele lor în valori mobiliare emise de acelaşi emitent (stat, colectivitate publică teritorială etc.) nu poate avea efecte directe sau indirecte în perturbarea funcţionării pieţei de capital sau în complicarea finanţării unui stat membru şi nici nu poate să creeze situaţii economice similare cu cele pe care art. 68 alin. (3) din tratat intenţionează să le evite;

întrucât ar trebui să se ţină seama de situaţia specială a pieţei financiare a Republicii Elene şi Republicii Portugheze acordând acestor ţări un termen suplimentar pentru punerea în aplicare a prezentei directive,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

_____

([1]) JO C 171, 26.7.1976, p. 1.

([2]) JO C 57, 7.3.1977, p. 31.

([3]) JO C 75, 26.3.1977, p. 10.

SECŢIUNEA I

Dispoziţii generale şi domeniu de aplicare

Articolul 1

1. Statele membre aplică prezenta directivă organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) situate pe teritoriul lor.

2. În sensul prezentei directive şi sub rezerva art. 2, prin "OPCVM" se înţeleg organismele:

— al căror obiect de activitate unic îl reprezintă plasamentul colectiv în valori mobiliare al capitalului colectat de la public şi care funcţionează pe principiul repartizării riscurilor

şi

— ale căror unităţi sunt, la cererea deţinătorilor de unităţi, răscumpărate sau rambursate, direct sau indirect, din activele acestor organisme. Activitatea OPCVM-ului de a se asigura că valoarea la bursă a unităţilor sale nu variază semnificativ în raport cu valoarea de inventar netă este considerată echivalentă unor astfel de răscumpărări sau rambursări.

3. Aceste organisme pot fi constituite, în temeiul legii, sub forma contractuală (fonduri deschise de investiţii administrate de o societate de administrare) ori sub forma de trust (unit trust) sau sub forma statutară (societate de investiţii).

În sensul prezentei directive, termenul "fond deschis de investiţii" include de asemenea unit trust.

4. Societăţile de investiţii ale căror active sunt investite prin intermediul unor societăţi filiale în principal în alte bunuri decât în valori mobiliare nu sunt reglementate de prezenta directivă.

5. Statele membre interzic OPCVM-urilor care intră sub incidenţa prezentei directive să se transforme în organisme de plasament colectiv care nu intră sub incidenţa prezentei directive.

6. Sub rezerva dispoziţiilor în materie de circulaţie a capitalului, precum şi a art. 44, art. 45 şi a art. 52 alin. (2), nici un stat membru nu poate aplica alte dispoziţii de orice fel în domeniul reglementat de prezenta directivă pentru OPCVM-urile situate în alt stat membru sau pentru unităţile emise de aceste OPCVM-uri, în cazul în care aceste OPCVM-uri îşi comercializează unităţile pe teritoriul său.

7. Fără a aduce atingere alin. (6), statele membre pot aplica OPCVM-urilor de pe teritoriul lor dispoziţii mai stricte sau suplimentare faţă de cele de la art. 4 şi următoarele din prezenta directivă, cu condiţia ca acestea să aibă aplicabilitate generală şi să nu fie contrare prezentei directive.

Articolul 2

1. Următoarele OPCVM-uri nu intră sub incidenţa prezentei directive:

— OPCVM-uri de tip închis,

— OPCVM-uri care îşi colectează capitalul fără a promova vânzarea unităţilor lor către persoane din Comunitate sau în orice parte a acestora,

— OPCVM-uri ale căror unităţi, în temeiul regulamentului fondului sau al actelor constitutive ale societăţii de investiţii, pot fi vândute numai publicului ţărilor terţe,

— categoriile de OPCVM-uri stabilite de reglementarea statului membru unde este situat OPCVM-ul pentru care normele prevăzute la secţiunea V şi art. 36 sunt inadecvate având în vedere politica lor de plasament şi de împrumut.

2. La expirarea unui termen de cinci ani de la punerea în aplicare a prezentei directive, Comisia prezintă Consiliului un raport privind aplicarea alin. (1), în special a patra liniuţă. Aceasta propune, în caz de necesitate, măsurile corespunzătoare pentru extinderea domeniului de aplicare.

Articolul 3

Pentru aplicarea prezentei directive, un OPCVM este considerat ca fiind situat în statul membru în care se găseşte sediul social al societăţii de administrare a fondului deschis de investiţii sau cel al societăţii de investiţii; statele membre trebuie să solicite ca sediul central să fie situat în acelaşi stat membru ca şi sediul social.

SECŢIUNEA II

Autorizarea OPCVM-ului

Articolul 4

1. Pentru a-şi desfăşura activitatea, un OPCVM trebuie autorizat de autorităţile statului membru în care este situat, denumite în continuare "autorităţi competente".

Această autorizaţie este valabilă în toate statele membre.

2. Un fond deschis de investiţii este autorizat numai dacă autorităţile competente aprobă pe de o parte, societatea de administrare, pe de altă parte, normele fondului şi alegerea depozitarului. O societate de investiţii poate fi autorizată doar dacă autorităţile competente aprobă, pe de o parte, actele constitutive ale societăţii şi, pe de altă parte, alegerea depozitarului.

3. Autorităţile competente nu pot să autorizeze un OPCVM în cazul în care conducătorii societăţii de administrare, ai societăţii de investiţii sau ai depozitarului nu au o reputaţie bună sau nu au experienţa necesară îndeplinirii funcţiilor lor. În acest sens, identitatea conducătorii societăţii de administrare, ai societăţii de investiţii şi ai depozitarului, precum şi a persoanelor care le urmează în funcţie trebuie comunicată imediat autorităţilor competente.

"Conducătorii" reprezintă persoanele care, în temeiul legii sau actelor constitutive, reprezintă societatea de administrare, societatea de investiţii sau depozitarul ori care determină efectiv orientarea activităţii societăţii de administrare, a societăţii de investiţii sau a depozitarului.

4. Societatea de administrare şi depozitarul nu pot fi înlocuite şi nu se pot modifica normele fondului sau actele constitutive ale societăţii de investiţii decât cu aprobarea autorităţilor competente.

SECŢIUNEA III

Obligaţii privind structura fondurilor deschise de investiţii

Articolul 5

Societatea de administrare trebuie să dispună de suficiente resurse financiare care să îi permită să îşi desfăşoare eficient activitatea şi să îşi îndeplinească responsabilităţile.

Articolul 6

Activităţile societăţii de administrare trebuie să se limiteze la administrarea fondurilor deschise de investiţii şi a societăţilor de investiţii.

Articolul 7

1. Activele unui fond deschis de investiţii trebuie încredinţate depozitarului pentru păstrare.

2. Responsabilitatea unui depozitar, prevăzută ca atare la art. 9, nu este influenţată de faptul că activele sau o parte din acestea le-a încredinţat pentru păstrare unui terţ.

3. Un depozitar trebuie, în plus:

a) să se asigure că vânzarea, emisiunea, răscumpărarea, rambursarea şi anularea unităţilor efectuate în beneficiul fondului sau de către o societate de administrare sunt realizate în conformitate cu legea şi cu regulamentul fondului;

b) să se asigure că valoarea unităţilor este calculată în conformitate cu legea şi cu regulamentul fondului;

c) să îndeplinească instrucţiunile societăţii de administrare, cu excepţia cazului în care acestea contravin legii sau regulamentului fondului;

d) să se asigure că în operaţiunile care implică activele fondului, contravaloarea îi este trimisă în termenele uzuale;

e) să se asigure că veniturile fondului sunt folosite în conformitate cu legea şi cu regulamentul fondului.

Articolul 8

1. Depozitarul trebuie să îşi aibă sediul social în acelaşi stat membru ca şi societatea de administrare sau să îl stabilească în acel stat membru dacă sediul său social se află în alt stat membru.

2. Depozitarul trebuie să fie o instituţie care se supune controlului public. Trebuie de asemenea să prezinte suficiente garanţii financiare şi profesionale pentru a-şi desfăşura activitatea ca depozitar şi pentru a-şi îndeplini obligaţiile aferente acestei funcţii.

3. Statul membru determină categoriile de instituţii prevăzute la alin. (2) dintre care se poate alege depozitarul.

Articolul 9

Depozitarul este responsabil, în conformitate cu dreptul intern al statului în care societatea de administrare îşi are sediul social, de orice prejudiciu suferit de societatea de administrare sau de deţinătorii de unităţi, ca urmare a neîndeplinirii obligaţiilor sau a îndeplinirii necorespunzătoare a acestora. Responsabilitatea faţă de deţinătorii de unităţi poate fi invocată direct sau indirect, prin intermediul societăţii de administrare, în funcţie de natura juridică a raporturilor dintre depozitar, societatea de administrare şi deţinătorii de unităţi.

Articolul 10

1. O societate nu poate fi în acelaşi timp societate de administrare şi depozitar.

2. Societatea de administrare şi depozitarul trebuie, în exercitarea funcţiilor respective, să acţioneze independent şi exclusiv în interesul deţinătorilor de unităţi.

Articolul 11

Legea sau regulamentul fondului definesc condiţiile privind înlocuirea societăţii de administrare şi a depozitarului şi prevăd normele care permit asigurarea protecţiei deţinătorilor de unităţi în cazul acestei înlocuiri.

SECŢIUNEA IV

Obligaţiile privind structura societăţilor de investiţii şi a depozitarului lor

Articolul 12

Statele membre determină forma juridică pe care o societate de investiţii trebuie să o aibă. Aceasta trebuie să aibă un capital vărsat suficient pentru a îi permite să îşi desfăşoare activitatea eficient şi să îşi îndeplinească obligaţiile.

Articolul 13

Societatea de investiţii nu poate desfăşura alte activităţi în afara celor prevăzute la art. 1 alin. (2).

Articolul 14

1. Activele unei societăţi de investiţii trebuie încredinţate unui depozitar pentru păstrare.

2. Responsabilitatea unui depozitar, după cum este prevăzută la art. 16, nu este afectată de încredinţarea către un terţ a activelor sale sau a unei părţi din acestea în vederea păstrării.

3. Un depozitar trebuie, în plus:

a) să se asigure că vânzarea, emisiunea, răscumpărarea, rambursarea şi anularea unităţilor sale efectuate de societate sau în beneficiul său se efectuează în conformitate cu legea şi cu actele constitutive ale societăţii;

b) să se asigure că, în operaţiunile privind activele societăţii, contravaloarea îi este trimisă în termenele uzuale;

c) să se asigure că venitul societăţii este utilizat în conformitate cu legea şi actele constitutive.

4. Un stat membru poate decide că societăţile de investiţii situate pe teritoriul său care îşi comercializează unităţile exclusiv la una sau mai multe burse de valori la cota oficială la care unităţile lor sunt admise, nu sunt obligate să aibă un depozitar în sensul prezentei directive.

Art. 34, 37 şi 38 nu se aplică acestor societăţi. Totuşi, normele privind evaluarea activelor unor astfel de societăţi trebuie stabilite prin lege şi/sau prin actele lor constitutive.

5. Un stat membru poate decide că societăţile de investiţii situate pe teritoriul său care îşi comercializează cel puţin 80% din unităţi la una sau mai multe burse de valori desemnate prin actele lor constitutive, nu sunt obligate să aibă un depozitar, în sensul prezentei directive, cu condiţia ca unităţile lor să fie admise la cota oficială a burselor de valori din statele membre pe teritoriul cărora îşi comercializează unităţile şi cu condiţia ca tranzacţiile efectuate de astfel de societăţi în afara bursei să fie făcute doar la cursul bursei. Actele constitutive ale societăţii trebuie să indice bursa din ţara în care se comercializează unităţile a căror cotaţie determină preţul la care societatea efectuează tranzacţiile, în afara bursei, în respectiva ţară.

Un stat membru foloseşte opţiunea prevăzută la paragraful precedent numai dacă consideră că deţinătorii de unităţi beneficiază de o protecţie echivalentă cu cea a deţinătorilor de unităţi la OPCVM-urile care au un depozitar în sensul prezentei directive.

În special, aceste societăţi şi societăţile prevăzute la alin. (4) trebuie:

a) în absenţa unor prevederi ale legii, să indice în actele lor constitutive metodele de calcul pentru valoarea de inventar netă a unităţilor;

b) să intervină pe piaţă pentru a împiedica modificarea la bursă a valorii unităţilor lor cu mai mult de 5% faţă de valoarea lor de inventar netă;

c) să stabilească valoarea de inventar netă a unităţilor, să o comunice autorităţilor competente de cel puţin două ori pe săptămână şi să o publice de două ori pe lună.

De cel puţin două ori pe lună, un auditor independent trebuie să se asigure că valoarea unităţilor este calculată în conformitate cu legea şi actele constitutive ale societăţii. Cu această ocazie, cenzorul trebuie să verifice că activele societăţii sunt investite în conformitate cu normele stabilite de lege şi actele constitutive.

6.Statele membre comunică Comisiei identitatea societăţilor care beneficiază de derogările prevăzute la alin. (4) şi (5).

Comisia informează Comitetul de contact în privinţa aplicării alin. (4) şi (5) în următorii cinci ani de la punerea în aplicare a prezentei directive. După ce s-a obţinut avizul Comitetului de contact, dacă este cazul, Comisia propune măsurile corespunzătoare.

Articolul 15

1. Depozitarul trebuie să îşi aibă sediul social în acelaşi stat membru ca şi societatea de investiţii sau să îl stabilească în acel stat dacă sediul său social se află în alt stat membru.

2. Depozitarul trebuie să fie o instituţie supusă controlului public. Aceasta trebuie să prezinte suficiente garanţii financiare şi profesionale pentru a-şi putea desfăşura eficient activităţile care îi revin ca depozitar şi pentru a-şi îndeplini obligaţiile aferente acestei funcţii.

3. Statele membre stabilesc care din categoriile de instituţii prevăzute la alin. (2) pot fi alese ca depozitari.

Articolul 16

Depozitarul este responsabil, în conformitate cu dreptul intern al statului în care societatea de investiţii îşi are sediul social, faţă de societatea de investiţii şi deţinătorii de unităţi în privinţa oricărui prejudiciu suferit de aceştia ca rezultat al neîndeplinirii obligaţiilor sau al îndeplinirii necorespunzătoare a acestora.

Articolul 17

1. O societate nu poate fi în acelaşi timp societate de investiţii şi depozitar.

2. În îndeplinirea funcţiilor sale, un depozitar trebuie să acţioneze exclusiv în interesul deţinătorilor de unităţi.

Articolul 18

Legea sau actele constitutive ale societăţii de investiţii definesc condiţiile privind înlocuirea depozitarului şi prevăd normele care permit să se asigure protecţia deţinătorilor de unităţi în cazul acestei înlocuiri.

SECŢIUNEA V

Obligaţiile privind politica de investiţii a OPCVM-urilor

Articolul 19

1. Investiţiile unui fond deschis de investiţii şi ale unei societăţi de investiţii trebuie să fie constituite exclusiv din:

a) valori mobiliare admise la cota oficială a unei burse de valori dintr-un stat membru;

b) valori mobiliare negociate pe o altă piaţă reglementată într-un stat membru, care funcţionează în mod regulat şi care este recunoscută şi deschisă publicului;

c) valori mobiliare admise la cota oficială a unei burse de valori dintr-o ţară terţă sau negociate pe o altă piaţă reglementată dintr-o ţară terţă, care funcţionează în mod regulat şi este recunoscută şi deschisă publicului, cu condiţia ca alegerea bursei sau a pieţei să fi fost aprobată de autorităţile competente sau prevăzută de lege şi /sau de normele fondului sau de actele constitutive ale societăţii de investiţii;

d) valori mobiliare nou emise, sub rezerva ca:

— condiţiile de emisiune să includă angajamentul ca cererea de admitere la cota oficială a unei burse de valori sau pe altă piaţă reglementată care funcţionează în mod regulat şi este recunoscută şi deschisă publicului, să fie depusă, cu condiţia ca alegerea bursei sau a pieţei să fi fost aprobată de autorităţile competente sau prevăzută de lege sau de regulamentul fondului ori de actele constitutive ale societăţii de investiţii,

— această admitere să fie obţinută cel târziu înainte de sfârşitul perioadei de un an de la emisiune.

2. Totuşi:

a) un OPCVM nu poate investi mai mult de 10% din activele sale în alte valori mobiliare decât cele prevăzute la alin. (1);

b) statele membre pot să prevadă că OPCVM-urile pot să investească până la 10% maxim din activele sale în titluri de creanţă care, în sensul prezentei directive, datorită caracteristicilor lor, sunt asimilabile valorilor mobiliare şi care sunt, în special, transferabile, lichide şi au o valoare care poate fi determinată cu precizie în orice moment sau cel puţin la termenele menţionate la art. 34;

c) o societate de investiţii poate achiziţiona bunuri mobile şi imobile care sunt indispensabile pentru desfăşurarea directă a activităţii sale;

d) un OPCVM nu poate achiziţiona metale preţioase sau certificate reprezentative pentru acestea.

3. Investiţiile prevăzute la alin. (2) lit. (a) şi (b) nu pot depăşi în total 10% din activele OPCVM-ului.

4. Un fond deschis de investiţii şi o societate de investiţii pot deţine lichidităţi auxiliare.

Articolul 20

1. Statele membre comunică Comisiei:

a) cel târziu până la data punerii în aplicare a prezentei directive, lista titlurilor de creanţă pe care, în conformitate cu art. 19 alin. (2) lit. (b), au intenţia să le asimileze valorilor mobiliare, precizând caracteristicile titlurilor asimilate şi motivul acestei asimilări;

b) modificările pe care ei intenţionează să le facă listei de titluri prevăzute la lit. (a) sau noile asimilări pe care intenţionează să le facă, precum şi motivele care argumentează aceste modificări sau aceste noi asimilări.

2. Comisia comunică imediat aceste informaţii celorlalte state membre, împreună cu comentariile pe care le consideră necesare. Această comunicare poate face obiectul unui schimb de opinii în cadrul comitetului de contact, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 53 alin. (4).

Articolul 21

1. Statele membre pot autoriza OPCVM-urile, în condiţiile şi limitele pe care le stabilesc, să folosească tehnici şi instrumente privind valorile mobiliare, cu condiţia ca recursul la aceste tehnici şi instrumente să se facă având în vedere o bună administrare a portofoliului.

2. Statele membre pot, de asemenea, să autorizeze OPCVM-urile să utilizeze tehnici şi instrumente pentru a acoperi riscurile de schimb valutar, în cadrul administrării patrimoniului lor.

Articolul 22

1. Un OPCVM nu poate să investească mai mult de 5% din activele sale în valori mobiliare ale aceluiaşi emitent.

2. Statele membre pot mări limita de la alin. (1) la maxim 10%. Totuşi, valoarea totală a valorilor mobiliare deţinute de OPCVM la societăţile emitente în care a investit mai mult de 5% din activele sale, nu poate să depăşească 40% din valoarea activelor OPCVM-ului.

3. Statele membre pot creşte limita prevăzută la alin. (1) la maxim 35% dacă valorile mobiliare sunt emise sau garantate de un stat membru, de colectivităţile sale publice teritoriale, de un stat terţ sau de organisme publice internaţionale din care fac parte unul sau mai multe state membre.

Articolul 23

1. Prin derogare de la art. 22 şi fără a aduce atingere art. 68 alin. (3) din tratat, statele membre pot autoriza OPCVM-urile să investească, conform principiului repartiţiei riscului, până la 100% din activele lor în valori mobiliare emise sau garantate de un stat membru, ţări terţe sau organisme publice internaţionale din care fac parte unul sau mai multe state membre.

Autorităţile competente acordă o astfel de derogare doar dacă consideră că deţinătorii de unităţi la OPCVM-uri beneficiază de o protecţie echivalentă cu cea a deţinătorilor de unităţi la OPCVM-urile care respectă limitele prevăzute la art. 22.

Aceste OPCVM-uri trebuie să deţină valori de la cel puţin 6 emisiuni diferite, dar valorile care aparţin unei aceleiaşi emisiuni nu pot depăşi 30% din valoarea totală a activelor lor.

2. OPCVM-urile prevăzute la alin. (1) trebuie să menţioneze în mod expres în regulamentul fondului sau actele constitutive ale societăţii de investiţii, statele, colectivităţile publice teritoriale sau organismele publice internaţionale care emit sau garantează valorile în care intenţionează să investească mai mult de 35% din activele lor; acest regulament sau actele constitutive trebuie aprobate de autorităţile competente.

3. În plus, OPCVM-urile prevăzute la alin. (1) trebuie să includă, în prospecte sau în orice publicaţie promoţională, o frază bine evidenţiată atrăgând atenţia asupra acestei autorizaţii şi indicând statele, colectivităţile publice teritoriale şi organismele publice internaţionale în valorile cărora intenţionează să investească sau au investit mai mult de 35% din activele lor.

Articolul 24

1. Un OPCVM poate obţine unităţi de la alte organisme de plasament colectiv de tip deschis, numai dacă sunt considerate organisme de plasament colectiv în sensul art. 1 alin. (2) prima şi a doua liniuţă.

2. Un OPCVM nu poate investi mai mult de 5% din activele sale în unităţi ale unor astfel de OPCVM-uri.

3. Achiziţionarea de unităţi ale unui fond deschis de investiţii administrat de aceeaşi societate de administrare sau de oricare altă societate cu care societatea de administrare este legată în cadrul unei comunităţi de administrare sau de control sau printr-o importantă participare directă sau indirectă poate fi permisă numai în cazul unui fond care, în conformitate cu normele sale, s-a specializat în investiţia într-o anumită zonă geografică sau un anumit sector economic, cu condiţia ca achiziţionarea să fie autorizată de autorităţile competente. Această autorizaţie se acordă numai dacă fondul şi-a anunţat intenţia de a folosi această opţiune şi această opţiune a fost menţionată în mod expres în normele sale.

Societatea de administrare nu poate impune costuri sau taxe privind operaţiunile care se referă la unităţile fondului când elemente din activul unui fond deschis de investiţii sunt investite în unităţile unui alt fond deschis de investiţii administrat de aceeaşi societate de administrare sau de oricare altă societate de care societatea de administrare este legată în cadrul unei comunităţi de administrare sau de control sau printr-o importantă participare directă sau indirectă.

4. Alin. (3) se aplică, de asemenea, când o societate de investiţii achiziţionează unităţi la o altă societate de investiţii de care este legat în sensul alin. (3).

Se aplică şi când o societate de investiţii achiziţionează unităţi ale unui fond deschis de investiţii de care este legată şi când un fond deschis de investiţii achiziţionează unităţi ale unei societăţi de investiţii de care este legat.

Articolul 25

1. O societate de investiţii sau o societate de administrare, pentru ansamblul fondurilor deschise de investiţii pe care le administrează şi care intră sub incidenţa domeniului de aplicare a prezentei directive, nu poate achiziţiona acţiuni cu drept de vot care să îi permită exercitarea unei influenţe semnificative în administrarea emitentului.

Până la o coordonare ulterioară, statele membre trebuie să ţină seama de normele existente în legislaţiile altor state membre care definesc principiul enunţat în primul paragraf.

2. În plus, o societate de investiţii sau un fond deschis de investiţii nu poate achiziţiona mai mult de:

— 10% din acţiunile fără drept de vot ale unui acelaşi emitent,

— 10% din obligaţiunile unui acelaşi emitent,

— 10% din unităţile unui acelaşi organism de plasament colectiv în sensul art. 1 alin. (2) prima şi a doua liniuţă.

Limitele prevăzute la a doua şi a treia liniuţă pot să nu fie respectate la momentul achiziţiei dacă, la acel moment, valoarea brută a obligaţiunilor sau valoarea netă a titlurilor emise nu poate fi calculată.

3. Statele membre pot renunţa la aplicarea alin. (1) şi (2) în ceea ce priveşte:

a) valorile mobiliare emise sau garantate de un stat membru sau de comunităţile lui publice teritoriale;

b) valorile mobiliare emise sau garantate de o stat terţ;

c) valorile mobiliare emise de organisme publice internaţionale din care fac parte unul sau mai multe state membre;

d) acţiunile deţinute de un OPCVM în capitalul unei societăţi dintr-o ţară terţă care îşi investeşte activele mai ales în titluri ale emitenţilor resortisanţi ai acelui stat, în temeiul legislaţiei acestui stat, o astfel de participare reprezintă pentru OPCVM singura posibilitate de a investi în titluri ale emitenţilor din acel stat. Această derogare, totuşi, se aplică doar dacă, prin politica sa de investiţii, societatea din ţara terţă respectă limitele prevăzute la art. 22 şi 24 şi art. 25 alin. (1) şi (2). În cazul depăşirii limitelor prevăzute la art. 22 şi 24, art. 26 se aplică mutatis mutandis;

e) acţiunile deţinute de o societate de investiţii la capitalul societăţilor filiale care desfăşoară anumite activităţi de administrare, consultanţă sau comercializare în beneficiul său.

Articolul 26

1. OPCVM-urile nu trebuie să respecte limitele prevăzute de prezenta secţiune în cazul exercitării drepturilor de subscriere corespunzătoare valorilor mobiliare care fac parte din activele lor.

Respectând principiul repartizării riscului, statele membre pot permite OPCVM-urilor nou create să deroge de la art. 22 şi 23 pentru o perioadă de şase luni de la data autorizării lor.

2. În cazul în care limitele prevăzute la alin. (1) sunt depăşite din motive independente de voinţa OPCVM-ului sau ca rezultat al exercitării drepturilor de subscriere, acesta trebuie, în operaţiunile sale de vânzare, să se ocupe cu prioritate de remedierea acestei situaţii, luând în considerare interesul deţinătorilor de unităţi.

SECŢIUNEA VI

Obligaţii privind informarea deţinătorilor de unităţi

A. Publicarea unui prospect şi a rapoartelor periodice

Articolul 27

1. Societatea de administrare, pentru fiecare fond pe care îl administrează, şi societatea de investiţii trebuie să publice:

— un prospect

— un raport anual pentru fiecare exerciţiu financiar

şi

— un raport semestrial acoperind primele şase luni ale exerciţiului financiar.

2. Rapoartele anuale şi semestriale trebuie să fie publicate la următoarele termene, începând cu sfârşitul perioadei la care se referă aceste rapoarte:

— patru luni în cazul raportului anual;

— două luni în cazul următorului raport semestrial.

Articolul 28

1. Prospectul trebuie să cuprindă informaţiile necesare investitorilor pentru a lua o decizie în cunoştinţă de cauză privind investiţia care li se propune. Acesta conţine cel puţin informaţiile prevăzute de schema A anexată prezentei directive, în măsura în care aceste informaţii nu apar deja în documentele anexate prospectului, în conformitate cu art. 29 alin. (1).

2. Raportul anual trebuie să cuprindă un bilanţ sau o situaţie a patrimoniului, un cont de venituri şi cheltuieli detaliat pentru exerciţiul financiar, un raport privind activităţile din exerciţiul financiar respectiv şi alte informaţii prevăzute de schema B anexată prezentei directive, precum şi orice informaţie semnificativă care permite investitorilor, în cunoştinţă de cauză, să aprecieze evoluţia activităţii şi rezultatele OPCVM-ului.

3. Raportul semestrial trebuie să cuprindă cel puţin informaţiile prevăzute de capitolele I - IV ale schemei B anexate prezentei directive; în cazul în care un OPCVM a plătit sau a propus plătirea de avansuri ladividende, cifrele trebuie să precizeze rezultatul după deducerea impozitelor pentru semestrul în cauză şi avansurile privind dividendele plătite sau propuse.

Articolul 29

1. Regulamentul fondului sau actele constitutive ale societăţii de investiţii trebuie fac parte integrantă din prospect şi trebuie anexate acestuia.

2. Documentele prevăzute la alin. (1) nu trebuie anexate prospectului, cu condiţia că deţinătorul de unităţi să fie informat că, la cerere, poate primi aceste documente sau poate fi informat unde le poate consulta în fiecare stat membru unde sunt oferite.

Articolul 30

Elementele esenţiale ale prospectului trebuie să fie actualizate.

Articolul 31

Datele contabile conţinute de rapoartele anuale trebuie verificate de una sau mai multe persoane împuternicite, în temeiul legii, să verifice aceste conturi în conformitate cu Directiva 84/253/CEE a Consiliului European din 10 aprilie 1984 întemeiată pe art. 54 alin. (3) lit. (g) din Tratatul CEE, privind autorizarea persoanelor responsabile de controlul legal al documentelor contabile. Atestarea dată de aceştia şi, dacă este cazul, rezervele lor sunt reproduse integral în fiecare raport anual.

Articolul 32

OPCVM-ul trebuie să îşi trimită prospectul şi toate modificările acestuia, precum şi raportul anual şi semestrial, autorităţilor competente.

Articolul 33

1. Prospectul, ultimul raport anual şi orice raport semestrial ulterior publicat trebuie oferite gratuit celor care au subscris la fond înainte de încheierea contractului.

2. În plus, raportul anual şi cel semestrial trebuie puse la dispoziţia publicului în locurile indicate în prospect.

3. Raportul anual şi cel semestrial trebuie oferite deţinătorilor de unităţi în mod gratuit, la cerere.

B. Publicarea altor informaţii

Articolul 34

OPCVM-ul trebuie să facă public, în mod corespunzător, preţul de emisiune, de vânzare, de răscumpărare sau de rambursare al unităţilor cel puţin de două ori pe lună. Autorităţile competente pot, totuşi, permite OPCVM-ului să reducă această frecvenţă la o dată pe lună cu condiţia că această derogare să nu prejudicieze interesul deţinătorilor de unităţi.

Articolul 35

Orice publicitate făcută pentru a se cumpăra unităţile unui OPCVM trebuie să specifice existenţa prospectului şi locul de unde acesta poate fi obţinut de către public.

SECŢIUNEA VII

Obligaţiile generale ale OPCVM-urilor

Articolul 36

1. Nu pot împrumuta:

   — nici societatea de investiţii,

   — nici societatea de administrare sau depozitarul care acţionează în folosul unui fond deschis de investiţii.

   Totuşi, un OPCVM poate achiziţiona devize prin intermediul unui tip de împrumut reciproc acoperit (back-to-back).

2. Prin derogare de la alin. (1), statele membre pot autoriza OPCVM-urile să împrumute:

   a) până la concurenţa a 10%:

   — din activele lor, în cazul societăţilor de investiţii

   — din valoarea fondului, în cazul unui fond deschis de investiţii,

cu condiţia ca împrumuturile să fie temporare;

   b) până la 10% din activele lor, în cazul societăţilor de investiţii, cu condiţia ca împrumuturile să permită achiziţia de bunuri imobiliare indispensabile pentru desfăşurarea directă a activităţilor lor; în acest caz, aceste împrumuturi şi cele prevăzute la lit. (a) nu pot, în orice caz, să depăşească în total 15% din activele lor.

Articolul 37

1. Un OPCVM trebuie să răscumpere sau să ramburseze unităţile sale la cererea deţinătorului de unităţi.

2. Prin derogare de la alin. (1):

a) un OPCVM poate, în cazurile şi în funcţie de procedurile prevăzute de lege, normele fondului sau actele constitutive a societăţii de investiţii, să suspende provizoriu răscumpărarea sau rambursarea unităţilor sale. Această suspendare poate fi prevăzută doar în cazuri excepţionale când circumstanţele o cer şi în cazul în care suspendarea se justifică având în vedere interesele deţinătorilor de unităţi;

b) statele membre pot permite autorităţilor competente să ceară suspendarea răscumpărării sau a rambursării unităţilor în interesul deţinătorilor de unităţi sau în interes public.

3. În cazurile menţionate la alin. 2 lit. (a), OPCVM-ul trebuie să comunice imediat decizia sa autorităţilor competente, precum şi autorităţilor statelor membre unde îşi comercializează unităţile.

Articolul 38

Normele privind evaluarea activelor şi cele privind calcularea preţului de vânzare sau de emisiune şi a preţului de răscumpărare sau de rambursare a unităţilor unui OPCVM trebuie să fie indicate în lege, în regulamentul fondului sau în actele constitutive a societăţii de investiţii.

Articolul 39

Distribuirea sau reinvestirea veniturilor fondului sau ale societăţii de investiţii trebuie făcută în conformitate cu legea şi cu regulamentul fondului sau cu actele constitutive ale societăţii de investiţii.

Articolul 40

Unităţile unui OPCVM nu pot fi emise decât dacă echivalentul preţului de emisiune net este vărsat în activele OPCVM-ului în termenele uzuale. Această dispoziţie nu exclude distribuirea de unităţi în mod gratuit.

Articolul 41

1. Fără a aduce atingere aplicării art. 19 şi 21, nu pot acorda credite sau să fie giranţi în folosul unui terţ:

— nici societatea de investiţii,

— nici societatea de administrare sau depozitarul, acţionând în folosul fondurilor deschise de investiţii.

2. Alin. (1) nu împiedică organismele în cauză să achiziţioneze valori mobiliare care nu sunt complet plătite.

Articolul 42

Nu pot realiza o vânzare neacoperită de valori mobiliare:

— nici societatea de investiţii,

— nici societatea de administrare sau depozitarul, acţionând în folosul fondurilor deschise de investiţii.

Articolul 43

Legea sau regulamentul fondului trebuie să precizeze remuneraţiile şi cheltuielile pe care o societate de administrare este împuternicită să le efectueze pentru fondul deschis de investiţii precum şi modalitatea de calcul a acestor remuneraţii.

Legea şi actele constitutive ale societăţii de investiţii trebuie să precizeze natura costurilor pentru societate.

SECŢIUNEA VIII

Dispoziţii speciale aplicabile OPCVM-urilor care îşi comercializează unităţile în statele membre, altele decât cele în care sunt situate

Articolul 44

1. Un OPCVM care îşi comercializează unităţile în alt stat membru trebuie să respecte actele cu putere de lege şi actele administrative în vigoare în acel stat, care nu intră sub incidenţa domeniului reglementat de prezenta directivă.

2. Orice OPCVM poate face reclamă în statul membru de comercializare. Acesta trebuie să respecte dispoziţiile privind publicitatea din statul respectiv.

3. Dispoziţiile prevăzute la alin. (1) şi (2) trebuie aplicate fără discriminare.

Articolul 45

În ipoteza prevăzută la art. 44, OPCVM-ul trebuie, între altele, în conformitate cu actele cu putere de lege şi actele administrative în vigoare în statul membru de comercializare, să ia măsurile necesare pentru ca plăţile către deţinătorii de unităţi, răscumpărarea sau rambursarea unităţilor, precum şi transmiterea informaţiilor care îi revin OPCVM-ului, să fie asigurate deţinătorilor de unităţi din acest stat.

Articolul 46

Dacă un OPCVM îşi propune să îşi comercializeze unităţile în alt stat membru decât cel în care este situat, trebuie să informeze în prealabil autorităţile competente şi, de asemenea, autorităţile acestui alt stat membru. Simultan, trebuie să le trimită autorităţilor din urmă:

— o atestare din partea autorităţilor competente privind îndeplinirea condiţiilor enunţate în prezenta directivă,

— regulamentul fondului sau actele constitutive a acestuia,

— prospectul său,

— când este cazul, ultimul raport anual şi raportul semestrial ulterior,

— informaţii privind modalităţile prevăzute pentru comercializarea unităţilor sale în acest alt stat membru.

OPCVM-ul poate începe comercializarea unităţilor sale în acest alt stat membru la două luni după ce a făcut comunicarea respectivă, exceptând cazul în care autorităţile statului membru în cauză constată, printr-o decizie argumentată luată înainte de expirarea termenului de două luni, că procedurile prevăzute pentru comercializarea unităţilor nu sunt conforme cu dispoziţiile prevăzute la art. 44 alin. (1) şi art. 45.

Articolul 47

Dacă un OPCVM îşi comercializează unităţile în alt stat membru decât cel în care este situat, trebuie să distribuie în acest alt stat membru, în cel puţin una dintre limbile oficiale ale acestuia, documentele şi informaţiile care trebuie publicate în statul membru în care este situat, în conformitate cu procedurile similare celor prevăzute în acest din urmă stat.

Articolul 48

În scopul desfăşurării activităţilor lor, OPCVM-urile pot folosi, în Comunitate, aceeaşi denumire generică, cum ar fi "societate de investiţii" sau "fond deschis de investiţii", ca şi cea pe care o folosesc în statul membru în care sunt situate. În cazul pericolului de confuzie, statele membre gazdă pot cere, în scopul clarificării, ca denumirea să fie însoţită de o menţiune explicativă.

SECŢIUNEA IX

Dispoziţii privind autorităţile responsabile de autorizare şi supraveghere

Articolul 49

1. Statele membre desemnează autorităţile care îndeplinesc atribuţiile prevăzute de prezenta directivă. Statele membre informează Comisia cu privire la aceasta, precizând împărţirea eventuală a atribuţiilor.

2. Autorităţile prevăzute la alin. (1) trebuie să fie autorităţi publice sau un organism desemnat de autorităţile publice.

3. Autorităţile statului în care un OPCVM este situat au competenţa de a supraveghea OPCVM-ul. Totuşi, autorităţile statului în care un OPCVM îşi comercializează unităţile în conformitate cu art. 44 au competenţa de a supraveghea respectarea dispoziţiilor secţiunii VIII.

4. Autorităţilor trebuie să aibă toate competenţele şi puterile de control necesare pentru a-şi îndeplini sarcinile.

Articolul 50

1. Autorităţile statelor membre prevăzute la art. 49 trebuie să colaboreze strâns pentru îndeplinirea sarcinilor lor şi trebuie, doar în acest scop, să îşi comunice toate informaţiile necesare.

2. Statele membre prevăd ca toate persoanele care desfăşoară sau care au fost desfăşurat activităţi pe lângă autorităţile prevăzute la art. 49 să fie obligate să respecte secretul profesional. Ceea ce implică faptul că informaţiile confidenţiale primite pe parcursul desfăşurării activităţii lor nu pot fi divulgate nici unei persoane sau autorităţi decât în temeiul actelor cu putere de lege.

3. Totuşi, alin. (2) nu împiedică comunicarea prevăzută de prezenta directivă, între autorităţile, prevăzute la art. 49, din diferite state membre. Informaţiile astfel schimbate intră sub incidenţa obligativităţii de a păstra secretul profesional care revine persoanelor sau care au fost desfăşurat activităţi pe lângă autorităţile care primesc astfel de informaţii.

4. Fără a aduce atingere cazurilor care intră sub incidenţa dreptului penal, autoritatea prevăzută la art. 49 care primeşte astfel de informaţii le poate folosi exclusiv pentru exercitarea funcţiilor sale sau în cadrul căilor de atac administrative sau în cadrul procedurilor jurisdicţionale privind această exercitare.

Articolul 51

1. Autorităţile prevăzute la art. 49 trebuie să motiveze orice decizie de refuzare a unei autorizaţii sau orice decizie negativă luată în conformitate cu măsurile generale adoptate la punerea în aplicare a prezentei directive şi să o comunice solicitantului.

2. Statele membre prevăd că deciziile luate în privinţa unui OPCVM, în conformitate cu actele cu putere de lege şi actele administrative adoptate în conformitate cu prezenta directivă, pot fi atacate în justiţie; se procedează la fel în cazul în care nu s-a luat nici o decizie, în cele şase luni de la depunere, privind o cerere făcută de OPCVM care include elementele cerute de dispoziţiile în vigoare.

Articolul 52

1. Numai autorităţile statului membru în care OPCVM-ul este situat sunt abilitate să ia măsurile necesare privind respectivul OPCVM, în cazul în care se încalcă un act cu putere de lege sau un act administrativ, precum şi reglementările prevăzute de regulamentul fondului sau de actele constitutive ale societăţii de investiţii.

2. Cu toate acestea, autorităţile statului membru în care OPCVM-ul îşi comercializează unităţile pot lua măsuri în privinţa respectivului OPCVM dacă se încalcă dispoziţiile prevăzute de secţiunea VIII.

3. Orice decizie de retragere a autorizaţiei sau orice altă măsură gravă luată în privinţa OPCVM-ului sau orice suspendare a răscumpărării sau rambursării care i s-ar impune trebuie comunicată imediat de către autorităţilor statului membru în care este situat OPCVM-ul în cauză, autorităţilor celorlalte state membre în care se comercializează unităţile celui din urmă.

SECŢIUNEA X

Comitetul de contact

Articolul 53

1. Se înfiinţează pe lângă Comisie un comitet de contact, denumit în continuare "Comitetul", care are ca sarcină:

a) să faciliteze, fără a aduce atingere art. 169 şi 170 din Tratat, o punere în aplicare armonizată a prezentei directive printr-o punere de acord în mod regulat privind problemele practice ce apar prin aplicarea ei şi în privinţa cărora schimburile de păreri sunt considerate folositoare;

b) să faciliteze o punere de acord între statele membre privind dispoziţiile suplimentare mai riguroase pe care le pot adopta în temeiul art. 1 alin. (7) sau dispoziţiile pe care acestea le pot adopta în conformitate cu art. 44 şi 45;

c) să ofere consultanţă Comisiei, dacă este cazul, privind completări şi modificări care se pot aduce prezentei directive.

2. Comitetul nu are ca sarcină să aprecieze dacă sunt întemeiate deciziile luate în cazuri individuale de către autorităţile prevăzute la art. 49.

3. Comitetul este alcătuit din persoane numite de statele membre şi din reprezentanţii Comisiei. Preşedintele este reprezentantul Comisiei. Comisia asigură serviciile de secretariat.

4. Comitetul este convocat de preşedintele său, la iniţiativa sa sau la cererea unei delegaţii a unui stat membru. Comitetul îşi stabileşte regulamentul de procedură.

SECŢIUNEA XI

Dispoziţii tranzitorii, derogări şi dispoziţii finale

Articolul 54

Numai în cazul OPCVM-urilor daneze, pantebreve-urile emise în Danemarca sunt considerate echivalente valorilor mobiliare prevăzute la art. 19 alin. (1) lit. (b).

Articolul 55

Prin derogare de la art. 7 alin. (1) şi art. 14 alin. (1), autorităţile competente pot autoriza acele OPCVM-uri care, la data adoptării prezentei directive, dispun de mai mulţi depozitari în conformitate cu legislaţiile lor interne, să menţină acest număr de depozitari dacă autorităţile au garanţia că funcţiile prevăzute la art. 7 alin. (3) şi art. 14 alin. (3) sunt efectiv exercitate.

Articolul 56

1. Prin derogare de la art. 6, statele membre pot autoriza societăţile de administrare să emită certificate la purtător reprezentând titluri nominative deţinute la alte societăţi.

2. Statele membre pot autoriza societăţile de administrare care, la data adoptării prezentei directive, desfăşoară şi alte activităţi decât cele prevăzute la art. 6, să continue aceste alte activităţi pentru o perioadă de cinci ani începând de la această dată.

Articolul 57

1. Statele membre pun în aplicare măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 octombrie 1989 cel târziu. Statele membre informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

2. Statele membre pot acorda OPCVM-urilor existente la data punerii în aplicare a prezentei directive o perioadă maximă de până la douăsprezece luni de la această dată pentru a se conforma noilor dispoziţii interne.

3. Republica Elenă şi Republica Portugheză sunt autorizate să amâne punerea în aplicare a prezentei directive până la 1 aprilie 1992 cel târziu.

Cu un an înainte de această ultimă dată, Comisia trebuie să raporteze Consiliului cu privire la situaţia punerii în aplicare a prezentei directive şi eventualele dificultăţi cu care Republica Elenă şi Republica Portugheză s-ar putea întâlni privind respectarea datei prevăzute la primul paragraf.

Dacă este cazul, Comisia va propune Consiliului prelungirea amânării cu o perioadă de până la patru ani.

Articolul 58

Statele membre comunică Comisiei textul principalelor acte cu putere de lege şi al actelor administrative pe care le-au adoptat în domeniile reglementate de prezenta directivă.

Articolul 59

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 20 decembrie 1985.

Pentru Consiliu
Preşedintele
R. KRIEPS

ANEXĂ

SCHEMA A

1. Informaţii privind fondul deschis de investiţii	1. Informaţii privind societatea de administrare	1. Informaţii privind societatea de investiţii
1.1. Denumire	1.1. Denumire sau tip, formă juridică, sediul social şi sediul central, dacă este diferit de sediul social	1.1. Denumire sau tip, formă juridică, sediul social şi sediul central dacă este diferit de sediul social
1.2. Data de constituire a fondului. Indicaţii privind durata, dacă este limitată	1.2. Data de constituire a societăţii. Indicaţii privind durata, dacă este limitată	1.2. Data de constituire a societăţii. Indicaţii privind durata, dacă este limitată
	1.3. Informaţii despre alte fonduri deschise de investiţii pe care le administrează societatea de administrare	
1.4. Indicarea locului de unde poate fi obţinut regulamentul fondului, dacă nu este anexat, precum şi rapoartele periodice		1.4. Indicarea locului de unde pot fi obţinute actele constitutive, în cazul în care nu au fost anexate, şi rapoartele periodice
1.5. Indicaţii succinte privind regimul fiscal aplicabil fondurilor, dacă sunt relevante pentru deţinătorul de unităţi. Detalii privind reţinerile de la sursă din veniturile şi câştigurile de capital plătite de fond deţinătorilor de unităţi		1.5. Indicaţii succinte privind regimul fiscal aplicabil societăţii, pentru deţinătorul de unităţi. Detalii privind reţinerile de la sursă din veniturile şi câştigurile de capital plătite de societate deţinătorilor de unităţi

1.6. Date referitoare la contabilitate şi frecvenţa distribuţiilor	1.6. Date referitoare la contabilitate şi frecvenţa distribuţiilor
1.7. Identitatea persoanelor responsabile de verificarea informaţiilor contabile prevăzute la art. 31	1.7. Identitatea persoanelor responsabile de verificarea informaţiilor contabile prevăzute la art. 31
1.8. Identitatea şi funcţiile în societate ale membrilor organismelor de conducere, supraveghere şi administrare. Informaţii privind principalele activităţi exercitate de aceste persoane în afara societăţii, în cazul în care acestea prezintă importanţă pentru societate	1.8. Identitatea şi funcţiile în societate ale membrilor organismelor de conducere, supraveghere şi administrare. Informaţii privind principalele activităţi exercitate de aceste persoane în afara societăţii, în cazul în care acestea prezintă importanţă pentru societate
1.9. Valoarea capitalului subscris cu indicarea capitalului vărsat	1.9. Capital
1.10. Detalii privind natura şi caracteristicile principale ale unităţilor şi mai ales: - natura dreptului (real, de creanţă sau altul) reprezentat de unitate, - titluri originale sau certificate reprezentative pentru aceste titluri, înscrierea într-un registru sau cont - caracteristicile titlurilor: nominale sau la purtător. Indicarea cupiurilor prevăzute eventual - indicaţii privind dreptul de vot al deţinătorilor de unităţi, dacă este cazul - circumstanţele în care poate fi decisă lichidarea fondului şi modalităţile de lichidare, în special în ceea ce priveşte drepturile deţinătorilor de unităţi	1.10. Detalii privind natura şi caracteristicile principale ale unităţilor şi mai ales: - titluri originale sau certificate reprezentative pentru aceste titluri, înscrierea într-un registru sau cont - caracteristicile titlurilor: nominale sau la purtător. Indicarea cupiurilor prevăzute eventual - indicaţii privind dreptul de vot al deţinătorilor de unităţi, dacă este cazul - circumstanţele în care poate fi decisă lichidarea societăţii de investiţii şi modalităţile de lichidare, în special în ceea ce priveşte drepturile deţinătorilor de unităţi
1.11. Dacă este cazul, precizarea bursei sau a pieţei pe care se cotează sau negociază unităţile	1.11. Dacă este cazul, precizarea bursei sau a pieţei pe care se cotează sau negociază unităţile
1.12. Proceduri şi condiţii de emisiune şi/sau de vânzare a unităţilor	1.12. Proceduri şi condiţii de emisiune şi/sau de vânzare a unităţilor
1.13. Proceduri şi condiţii de răscumpărare sau rambursare a unităţilor şi cazuri de suspendare	1.13. Proceduri şi condiţii de răscumpărare sau rambursare a unităţilor şi cazuri de suspendare
1.14. Descrierea normelor privind determinarea şi utilizarea veniturilor	1.14. Descrierea normelor privind determinarea şi utilizarea veniturilor
1.15. Descrierea obiectivelor de investiţii ale fondului, inclusiv a obiectivelor financiare (de	1.15. Descrierea obiectivelor de investiţii ale societăţii de investiţii, inclusiv a obiectivelor

exemplu: creşterea capitalului | |financiare (de exemplu:
sau a veniturilor), politica de | |creşterea capitalului sau a
investiţii (de exemplu: | |veniturilor), politica de investiţii
specializarea în anumite zone | |(de exemplu: specializarea în
geografice sau sectoare | |anumite zone geografice sau
industriale), limite privind | |domenii industriale), limite
politica de investiţii şi indicaţii | |privind politica de investiţii şi
privind tehnicile şi | |indicaţii privind tehnicile şi
instrumentele sau posibilităţile | |instrumentele sau posibilităţile
de împrumut care pot fi folosite | |de împrumut care pot fi folosite
în administrarea fondului | |în administrarea fondului
1.16. Norme privind evaluarea | |1.16. Norme privind evaluarea
activelor | |activelor
Determinarea preţurilor de | |Determinarea preţurilor de
vânzare sau de emisiune şi a | |vânzare sau de emisiune şi a
preţurilor de răscumpărare sau | |preţurilor de răscumpărare sau
de rambursare ale unităţilor, în | |de rambursare ale unităţilor, în
special: | |special:
- metoda şi frecvenţa calculării | |- metoda şi frecvenţa calculării
acestor preţuri; | |acestor preţuri;
- informaţii privind sarcinile | |- informaţii privind sarcinile
referitoare la operaţiunile de | |referitoare la operaţiunile de
vânzarea, emisiune, | |vânzarea, emisiune,
răscumpărare, rambursare a | |răscumpărare, rambursare a
unităţilor; | |unităţilor;
- informaţii privind mijloacele, | |- informaţii privind mijloacele,
locurile şi frecvenţa cu care se | |locurile şi frecvenţa cu care se
publică aceste preţuri | |publică aceste preţuri(1)
1.18. Informaţii privind modul, | |1.18. Informaţii privind modul,
valoarea şi calculul | |valoarea şi calculul remuneraţiei
remuneraţiilor plătite de fond | |plătite de societate
societăţii de administrare, | |conducătorilor şi membrilor
depozitarului sau unor terţi şi ale | |organelor administrative, de
rambursărilor de către fond a | |conducere şi supraveghere,
tuturor cheltuielilor societăţii de | |depozitarului sau unor terţi şi ale
administrare, depozitarului sau | |rambursărilor de către societate
unor terţi | |a tuturor cheltuielilor
| |conducătorilor săi, depozitarului
| |sau unor terţi

(1) Societăţile de investiţii prevăzute la art. 14 alin. (5) din prezenta directivă specifică în plus:

- metoda şi frecvenţa calculării valorii de inventar netă a unităţilor,
- modul, locul şi frecvenţa publicării acestei valori,
- bursa din ţara de comercializare a cărei cotaţie determină preţul tranzacţiilor efectuate în afara bursei
în respectiva ţară.

2. Informaţii privind depozitarul:
2.1. denumire sau tip, formă juridică, sediul social şi sediul central, dacă acesta este diferit de sediul social
2.2. activitate principală
3. Informaţii privind firmele de consultanţă sau consilierii de investiţii externi, dacă recursul la serviciile lor este prevăzut prin contract şi remunerat din activele OPCVM-ului:
3.1. denumirea sau tipul firmei sau numele consilierului

3.2. elemente ale contractului cu societatea de administrare sau societatea de investiţii care pot fi relevante pentru deţinătorii de unităţi, excluzându-le pe cele care se referă la remuneraţii

3.3. alte activităţi semnificative

4. Informaţii privind măsurile luate pentru a efectua plăţile către deţinătorii de unităţi, răscumpărarea sau rambursarea titlurilor, precum şi difuzarea informaţiilor privind OPCVM-ul. În orice caz, aceste informaţii trebuie furnizate statului membru în care OPCVM-ul este situat. În plus, când unităţile sunt comercializate în alt stat membru, informaţiile prevăzute anterior sunt cu privire la statul respectiv şi sunt cuprinse în prospectul difuzat acolo.

SCHEMA B

Informaţii care trebuie inserate în rapoartele periodice

I. Situaţia patrimoniului

- — Valori mobiliare,
- — titluri de creanţă prevăzute la art. 19 alin. (2) lit. (b),
- — bilanţuri bancare,
- — alte active,
- — totalul activelor,
- — pasivul,
- — valoarea de inventar netă

II. Numărul unităţilor în circulaţie

III. Valoarea de inventar netă pe unitate

IV. Portofoliu de titluri, în care se disting:

a) valori mobiliare admise la cota oficială a unei burse de valori;

b) valori mobiliare negociate pe o altă piaţă reglementată;

c) valori mobiliare nou emise prevăzute la art. 19 alin. (1) lit. (d);

d) alte valori mobiliare prevăzute la art. 19 alin. (2) lit. (a);

e) celelalte titluri de creanţă considerate ca echivalente în temeiul art. 19 alin. (2) lit. (b);

şi cu o distribuire în conformitate cu criteriile cele mai corespunzătoare, având în vedere politica de investiţii a OPCVM-ului (de exemplu: în funcţie de criterii economice, geografice, monetare etc.), în procent raportat la activul net; este necesar ca, pentru fiecare dintre investiţiile menţionate mai sus, să se indice cota-parte raportată la totalul activelor OPCVM-ului.

Indicarea schimbărilor în structura portofoliului de titluri pe durata perioadei de referinţă.

V. Indicarea modificărilor privind activele OPCVM-ului pe durata perioadei de referinţă, având în vedere datele următoare:

- — venituri din investiţii,

— alte venituri,

— comisioanele de administrare,

— comisioanele depozitarului,

— alte cheltuieli, taxe şi impozite,

— venitul net,

— venituri distribuite şi venituri reinvestite,

— creşterea sau diminuarea nivelului capitalului,

— creşterea valorii sau deprecierea investiţiilor,

— orice altă modificare ce afectează activele şi pasivele OPCVM-ului

VI. Tabel comparativ privind ultimele trei exerciţii financiare şi incluzând, pentru fiecare exerciţiu financiar, la sfârşitul lui:

— valoarea de inventar netă totală;

— valoarea de inventar netă pe unitate.

VII. Indicarea, pe categorie de operaţiuni, în sensul art. 21, desfăşurate de OPCVM pe durata perioadei de referinţă, a valorii angajamentelor rezultate.

C.I.C.E. Piatra Neamţ